

EPIŠTOLA OBECNÁ S. JUDY APOŠTOLA.

ZLÍ UČITELOVÉ. I. *Titul epištolý této, zavírající v sobě:* 1. Podpis: Kdo ji psal? Judas apoštol. 2. Nápis: Komu ji psal? Církvi svaté, jejíhož spasení pořádek tu předkládá, že t. jest: Spasitelně povolána; Duchem svatým posvěcena neb znovu zplozena; Kristu v opatrování dána. 3. Pozdravení, v němž též církvi žádá: 1. Milosti Boží. 2: Svědomí pokojného. 3: Roznícení v lásce k Bohu i k bližním. — II. Napomenutí všechněm křesťanům učiněné k stálosti u víře neb v učení čistém, při čemž souditi sluší: 1. Jaké jest to učení? K spasení dokonalé. 2. Od koho jest dáno? Od Boha. 3. Komu? V Kristu posvěceným. 4. Čím k stálosti při něm slouží? *Jedno:* Nebezpečenstvím od svědců nastávajícím, o nichž vypravuje: 1. Že jsou bezbožní. 2. Podlé Božích soudů spravedlivých do církve přicházejí. 3. Na milost Boží hřeší i jiným hříchy osvobozují. 4. Životem i uče-

Napomíná svatý Judas věrných, aby učení apoštolského se přidržejíce, 3. o tu nejsvětější viru rytěřovali a v ní se jako i v svaté lásce vzdělávali, naději svou v Bohu, Spasiteli svém, pokládajíce, 4. a mezi tím pilně vystříhá od bezbožných kacířů, ohavně jejich i smysly vyčítaje i skutky 5. s připomínáním hrozných Božích nad nimi pomst.

Judas, Ježíše Krista služebník, bratr pak Jakubův¹, posvěceným od Boha Otce a Kristu Ježíši zachovaným² i k němu povoláným³,

2. ⁴ Milosrdenství vám a pokoj i láska budiž rozmnožena.

3. Nejmilejší, všecku snažnost vynakládaje na to, abych vám psal o obecném spasení⁵, musil sem psáti, vás napomínaje⁶, abyste statečně bojovali o viru⁷, kteráž jest jednou⁸ dána svatým.

4. Neboť⁹ podešli někteří lidé bezbožní¹⁰, prvé již dávno¹¹ poznamenání k tomu¹² potupení, kteřížto milost Boha našeho přenášejí¹³ v chlipnost a toho, kterýž jest sám¹⁴ Hospodin, Boha a Pána našeho Jezukrista, zapírají¹⁵.

1) t. menšího Jakuba, syna Alfeova. Luk. 6, 15. Nebo Jakub větší byl syn Zebedeův a bratr Janův. Mat. 10, 2. Tento Judas jinak sloužil Lebbe přijímám Thaddeus. Mat. 10, 3. 2) t. kteříž byli na to chováni a ostřížáni od Boha, aby byli Kristu jako nevěsta choti svému oddáni. 2 Kor. 11, 2. 3) t. na tu svadbu nebeskou a to skrze kázání svatého evanjelium. Mat. 22, 2. atd. 4) smilování. 5) t. o tom, což k spasení všechněch nás přináležeti. To pak spasení nazývá obecním proto, že ke všechněm vyvoleným přísluší a jednostejným způsobem skrze viru ode všech se jeho dochází. 6) t. vidělo mi se za potřebné napomenouti vás. Dvě příčiny svého psání ukazuje: 1. Svou povinnost a bedlivost. 2. Jejich vlastní potřebu. 7) t. o učení čistém, z něhož se dochází víry pravé. Podobně 1 Tim. 4, 1. Ten pak boj konán býti má stálým se pravdy přidržetím a před odpárci ji zastáváním a to ne tak dalece zbrojí tělesnou jako duchovní,

od svatého Pavla pěkně vypsanou. Efez. 6, 13. 8) t. tak dokorále, aby toho učení nebylo třeba měniti, ani k němu něčeho přidávati neb od něho ujmáti (Deut. 4, 2. Gal. 1, 8.), nýbrž kdož by se jeho strhl, nikdy nebude moci jímého učení k spasení naleztí. Žid. 6, 4. 9) vkradli se, vloudili. 10) o nichž prvé psáno bylo, že mají přijíti v to potupení. 11) zapsaní; t. podlé spravedlivého a nestihlého Božího soudu odloženi a jako do nějakých knih zaznamenáni. Podob. Přísl. 16, 4. Řím. 9, 22. 1 Petr 2, 8. 12) odsouzení; t. k tomu, což před sebe z své zlosti berou, za čímž jich očekává věčné odsouzení neb zatracení. Tím pak vším vychází vstříc pohoršením, kteráž z toho pocházeti mohla, když by vyvolení Boží viděli, že se ti převrátili, kteříž spolu s nimi služeb svatých užívali aneb je i konali. Podobně 2 Tim. 2, 19. 13) t. od pravého cíle v Písmích svatých oznámeného (Luk. 1, 74. 75. Řím. 6, 15. Efez. 1, 4. Tit. 2, 12.) k ji-

EPIŠTOLA

POVAHY SVŮDCŮ. ním zlým Krista, Boha pravého, zapírají. *Druhé:* K té stálosti slouží trojím příkladem pomst Božích na ty, jenž dobrodiní jeho zle užívali a v dobrém nestáli, uvedených: 1. Na lid Izraelský na poušti. 2. Na anděly v nebi. 3. Na Sodomské a Gomorské, v zemi ourodné přebývajících. *Třetí:* K té stálosti ponouká oškličením svůdců a jich jako živými barvami vymalováním, že t.: 1. Bez pokání v hříších spí. 2. Smilstvím a jinými nešlechtnostmi se zpržňují. 3. Vrchlostem netoliko nejsou poddáni, ale nevážně o nich mluví, čehož ani andělů dábů nečiní, v. 9. 4. Všetecné o tom soudy vynášejí, čemuž nerozumějí. 5. Jako hovada v žrádlo a v chlipnost se vydávají. 6. Povahy Kainovy,

5. Protož vidělo mi se vám ¹⁶to připomenouti, kteříž jednou ¹⁷ již o tom víte, že když Pán lid z země Egyptské ¹⁸ vysvobodil, potom ty, kteříž nevěřící byli, ¹⁹ ztratil.

6. *A ty anděly, kteříž neostříhali svého ²⁰ knížetství, ale opustili příbytek svůj ²¹, k soudu velikého toho dne ²² vazbou věčnou pod mráкотou ²³ schoval.

2 Petr 2, 4.

7. *Jako Sodoma a Gomora a okolní města ²⁴, když podobným způsobem jako i tito v smilstvo se vydali a odešli po těle cizím ²⁵, předložena sou za příklad, pokutu věčného ohně snášejíce.

Gen. 19, 24. Luk. 17, 29. 2 Petr 2, 6.

8. Takéž podobně i tito ²⁶ jako v hluboký sen pohřížení, tělo ²⁷ zajisté poškvřňují, ²⁸ panstvím pak pohrdají a ²⁹ důstojnosti se rouhají.

9. Ješto Michal archanděl, když s ďáblem odpor maje, hádal se o tělo Mojžíšovo ³⁰, nesměl ³¹ proti němu vynésti soudu zlořečení; *ale řekl: ³² Ztresciž tě Pán.

Zach. 3, 2.

10. *Tito pak, čehož neznají, tomu se rouhají; a což od přirození znají, jako nerozumná hovada, v tom se ³³ poškvřňují. 2 Petr 2, 12.

11. Běda jim; nebo cestou *Kainovou odešli ³⁴ a poblouzením Balámovy mzdy po lakomství se vylili a ³⁵ odporováním † Koré zahynuli.

*2 Petr 2, 15. † Num. 16, 1.

nému cíli. To pak činí tak, když spoléhajíc nezřízeně na milost Boží, po žádostech těla odehájí i jiným hříchy osvobozují (2 Petr 2, 19.) a Písem svatých k svým nešlechtnostem natahují. 14) všeho Pánem. 15) t. skutky svými. Tit. 1, 16. Viz 2 Petr 2, 1., odkudž jakž se rozumí, to jest vzato, jako i všechna téměř tato epištola. Jestliž pak tu mocný důvod Božství Kristova. Nebo zjevně jej tuto apoštol nazývá Bohem. 16) v tom napomenouti. 17) t. dobře a jistotně. 18) vedl. 19) zahladil; t. na poušti. Num. 14, 37. Žid. 3, 19. Jako by řekl: Potřebíť se vám na péči míti a stále čistého učení se přidržeti. Nebo jakož onen lid Izraelský Pán Bůh z pouhé milosti vyvolil (Ezech. 16, 6. Amos 3, 3.), tak i vám to učinil. Efez. 1, 4. K tomu jakož onen lid z Egypta, tak i vás z věčného zatracení vysvobodil. Nad to, jakož ten lid trestal proto, že od jeho milosti Božské odstoupil, takť by i vám, nesetřvali-li byste v pravdě, jistotně učinil. Podobně 1 Kor. 10, 6. atd. 20) původu; t. toho důstojenství a místa, na němž postaveni a dobrotou obdareni byli. Podobně Jan 8, 44. Viz 2 Petr 2, 4.

21) t. pro pýchu svou z místa a povolání svého vystoupili, protože z nebeského přibytku vyhnáni býti musili. 22) v vězení věčném; t. vůle a moci své věčné. 23) t. v pekle, v tom místě tmavém a hrozném. Viz 2 Petr 2, 4. 24) t. Adamah a Seboim. Deut. 29, 23. 25) t. ty nešlechtnosti proti přirození páchali, o nichž svatý Pavel vypisuje. Řím. 1, 26. 27. Viz Gen. 19, 5. 26) ve snách, ve spání tělo poškvřňují; t. jejich chlipnost přjště se, i když oni spí. Tak podobně níž v. 23. o sukni neb košili od těla poškvřněné mluví. Aneb v hluboký sen pohřížení jsouce, tělo poškvřňují; t. v libostech těla zesnuše. 27) t. své. Podobně 1 Kor. 6, 18. 28) panovníky. 29) vrchnosti; Ř. slavám. Viz 2 Petr 2, 10. 30) t. chtěje lidu Izraelskému v známost je uvésti a přičinu, jako i při hadu měděném (4 Král. 18, 4.), k modlářství dáti. 31) jemu naláti, jeho proklánati. 32) zkrotiž. 33) kájejí, maží. Viz 2 Petr 2, 12. 34) t. jakož Kain samými toliko rty téhož Boha jako i Abel vyznával: tak oni také ústy se štěře k Bohu přiznávají, ale srdcem od něho daleko jsou (Izai. 29, 13.), anobř jej životem svým zapírají.

S. JUDY.

POVAHY SVŮDCŮ. Balámovy a Koré následují. 7. Služby čisté až i večeři Páně, při níž někdy hody strojeny bývaly, svou nestředností v porouhání dávají. 8. Jméno křesťanství a služebnictví bez pravdy, jako oblak jalový bez vody, mají. 9. Jsou buřiči, v dobrém nestálí a jako vítr prudcí. 10. Ovoce dobrých skutků, jako stromové uvadlí, nepřinášejí. 11. Jsou jako vody vztekli a k zlému schopní. 12. Nic jistého v svém učení, jako hvězdy bludné, nemají. 13. Na těch dařích, kterýchž jim Bůh duchovních neb tělesných propůjčuje, nepřestávají, ale na něho i na své bližní repci a nařikají, niž v. 16. 14. Kadeře své protřásají, niž v. 16. 15. Bezbožným pochlebují, niž v. 16. *Čtvrté*: K stálosti u víře slouží osvědčením dne soudného hned od Enocha předpověděného, při čemž vypisuje: 1. Kdo tu soudec bude? 2. S jakým komonstvem přijde? 3. Koho a z čeho obviňovati i trestati bude? *Páté*: Slouží k stálosti a bedlivosti utvrzováním toho svědectvím apoštolským, že svůdcové v církvi býti mají, o nichž opět vypravuje, že: 1. Boží věci za smích sobě pokládají. 2. Po žádostech těla chodí. 3. Od spolku Kristova lidu se oddělují. 4. Dřla Ducha Páně v sobě naprosto necítí. — III. Probuzení opět živé všechných

12. Tiť jsou ³⁶na hodech vašich poškvrvny, ³⁷kteríž s vámi hodujuce ³⁸bezstoudně, sami se pasou; jsou *oblakové bez vody³⁹, jimiž vítr sem i tam točí, stromové uvadlí, ⁴⁰neužiteční, dvakrát mrtví⁴¹ a vykořenění; 2 Petr 2, 17.

13. Vzteklé ⁴²vody mořské, vymítající své hanebnosti, hvězdy bludné⁴³, jimžto mrákota tmy⁴⁴ zachována jest na věčnost.

14. Prorokoval pak také o nich sedmý od Adama Enoch, řka: Aj, Pán se bere s svatými tisíci svými⁴⁵.

15. Aby učinil soud ⁴⁶všechněm a trestal všecky, kteříž by koli mezi nimi byli bezbožní, ze všech skutků bezbožnosti jejich, v nichž bezbožnost páchali, i ze všech tvrdých řečí, kteréž mluvili proti němu hříšníci bezbožní.

16. Tiť jsou reptáci, ⁴⁷stýskaví, podlé žádostí svých chodíce, jejichž ústa mluví ⁴⁸pýchu, ⁴⁹pochlebující osobám některým pro svůj užitek.

17. Ale vy, nejmilejší, pamatujte na slova předpověděná od apoštolů Pána našeho Jezukrista.

18. Neboť pověděli vám, *že v posledním času budou posměvači podlé svých bezbožných žádostí chodící. 1 Tim. 4, 1.

19. Toť jsou ti, ⁵⁰kteríž se sami odtrhují, lidé ⁵¹hovadní Ducha Kristova nemající.

Výš v. 4. Nad to, jakož Kain bratra svého bez příčiny nenáviděl a svého neštěstí příčinu na něho sčítal, až jej potom v té naději, že se hned lépe míti bude, i zamordoval (1 Jan 3, 12.): tak tito Kainové pobožných nenávidí a všech pokut Božích příčinu na ně sčítají (viz Jer. 44, 17. Jan 16, 2.), protož je častokrát mordují. Avšak jakož Kainovi smrt Abelova nic neprospěla, nýbrž proti témuž Kainovi krev jeho na pomstu volala (Gen. 4, 10.): tak tito příkoří činíce Božím vyvoleným, ne tak jim, jako svým dušem škodí (Zach. 2, 8.), a Bůh když své prostředkem smrti vychvacuje, obecně na svět hrozné pokuty uvodí. Izai. 57, 1. 35) odmlouvající, protivíce se. 36) v kolacích. Viz 1 Kor. 11, 20. 33. 2 Petr 2, 13. 37) t. ti vás hýzdí svou

přítomností. 2 Petr 2, 13. 38) Ř. bez bázně; t. ani se Boha nebojí, ani lidí nestydlí. 39) t. jsou pokrytci a užítku církvi nepřínášejí. Viz 2 Petr 2, 17. 40) Ř. bez ovoce. 41) t. všelijak a dokonale na vnitřním člověku umrtvení a nenapravitelní, a v smrti duchovní i věčné zůstávající. 42) vlny. 43) t. ačkoli se falešně učitelé svými věcmi některými zevnitřními jako hvězdy třpytí a mnozí je za takové mají, že oni svět osvěcují; avšak poněvadž se stále pravdy Boží nedrží, nemohou než blouditi a lidi v nebezpečnosti duše uvozovati. 44) viz 2 Petr 2, 17. 45) t. s zástupy svatých andělů. Viz 1 Kor. 16, 22. 46) o všech. 47) pomluvači, vrkotaví; t. přijde-li na ně co těžkého, tedy na Boha repci a svým bližním jeho darů nepřejí. 48) vysokomyšlně,

EPIŠTOLA S. JUDY.

NAPOMENUTÍ K VÍŘE vyvolených ku povinnostem některým, totiž: 1. K zrůstu u víře. 2. K horlivosti při modlitbách. 3. K milování Boha i bližních. A LÁSCE. 4. K ustavování se v jisté naději o životu věčném. 5. Ku pečlivosti o bližní a rozšafnosti, jak by jim z zavedení antikristova i jiných spomoženo býti mohlo. 6. K šlechetnosti života a v ošklivost brání hříchů. — IV. Závěrka vsí epištoly díkůčiněním učiněná, v němž apoštol: 1. Všecky věřící v jisté naději o pomoci Boží k vykonávání toho, k čemuž sou napomenuti, ustavuje. 2. Mnohými slovy Krista Ježíše zvelebuje, v. 25.

20. Ale vy, nejmilejší, vzdělávající se na té nejsvětější víře své v Duchu svatém⁵², modléce se,

21. Ostříhejte⁵³ se v lásce Boží⁵⁴, očekávající milosrdenství⁵⁵ Pána našeho Jezukrista k věčnému⁵⁶ životu.

22. A nad některými zajisté lítost mějte⁵⁷, rozeznání v tom majíce⁵⁸;

23. Jiné pak⁵⁹ strašením k spasení přivozujte, jako z ohně je⁶⁰ vychvacující; v nenávisti majíce i tu⁶¹ skrze tělo poškrvněnou⁶² sukni⁶³.

24. Tomu pak, kterýž mocen jest zachovati vás bez⁶⁴ ourazu a postavití před obličejem slávy své bez ouhony⁶⁵ s veselím,

25. Samému moudrému Bohu, Spasiteli našemu, budiž sláva a velebnost,⁶⁶ císařství i moc i nyní i po všecky věky. Amen.

naduť. 49) Ř. divice se. 50) stržkové, odtrženci. 51) světlí. Viz 1 Kor. 2, 14. 52) t. rozlišení jsouce od něho k těm modlitbám svatým. Řim. 8, 15. 53) jedni druhé. 54) t. kterouž Bůh dává aneb kterouž od vás milován bývá. 55) t. výpovědi té milosrdenství plné: Podle požehnání Otce mého atd. Mat. 25, 34. 56) t. kteréžto milosrdenství vám věřícím a kajícím dá život věčný. 57) t. z lítosti své veliké laskavě je napravujte a ku povinnostem jich napomínejte. 58) t. majíce rozdíl mezi hříšnými a to proto, že jinak s naprávitedlnými a jinak s nenaprávitedlnými nakládáno býti musí. 59) bázní, hrůzou; t.

hrozných pomst Božích jim osvědčováním. 60) vytrhující; t. byl pak dosti přikře, jako s oním Korintským hříšníkem (1 Kor. 5, 5.), mělo naloženo býti. Nebo jakož z ohně nevždycky můžeme pěkně bližního vyvésti, ale někdy třeba za vlasy musíme jej vyvléci; tak při lidech padlých ne vždycky pěkným způsobem se může něco dobrého způsobiti. 61) tělem, od těla. 62) t. chlipnostmi a jinými neřády. 63) t. varující se všeho obcování s těmi bezbožníky, ba i to, čehož se oni dotýkají, za poškrvněné mějte. 64) pádu; t. v běhu k věčnému životu. 1 Kor. 9, 24. 65) s plésáním. 66) síla.

